

عنوان مقاله:

مقایسه استرس ادراک شده و خودناتوان سازی پرستاران در نوبت های کاری مختلف

محل انتشار:

فصلنامه ابن سینا، دوره 20، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مرضیه طیبی - *Department of Psychology, Islamic Azad University, Tehran south branch, Tehran*

مژگان سپاه منصور - *Islamic Azad University, Central Tehran Branch, Tehran, Iran*

معصومه امینی خو - *Islamic Azad University, Tehran south branch, Tehran, Iran*

خلاصه مقاله:

مقدمه: پرستاران از جمله شاغلینی هستند که به دلیل حساسیت بالای کارشان در محیط شغلی دچار استرس می شوند. همچنین، استرس با خودناتوان سازی در ارتباط است. بنابراین هدف این مطالعه مقایسه استرس ادراک شده و خودناتوان سازی پرستاران در نوبت های مختلف کاری است. روش بررسی: شرکت کنندگان این پژوهش علی-مقایسه ای، ۷۲ نفر از پرستاران (۳۲ نفر نوبت صبح و ۴۰ نفر نوبت عصر و شب) یکی از بیمارستان های شهر تهران در سال ۹۶-۱۳۹۵ بود که از طریق نمونه گیری در دسترس و تعیین حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران انتخاب شدند. برای بررسی تفاوت بین سه نوبت کاری از تحلیل واریانس یک طرفه استفاده شد. یافته ها: نتایج به دست آمده نشان داد که بین سه گروه در استرس ادراک شده تفاوت معنی داری وجود ندارد. نتایج تحلیل واریانس چند متغیری نشان داد که بین سه گروه پرستاران نوبت کاری در خودناتوان سازی تفاوت معنی داری وجود دارد ($p=0.01/0$) به طوری که در خودناتوان سازی ادعایی به ترتیب میانگین نوبت صبح، عصر و شب از کم به زیاد بود و در خودناتوان سازی رفتاری این میانگین ها معکوس بودند. بحث و نتیجه گیری: به نظر می رسد استرس ادراک شده در بین پرستاران نوبت های مختلف کاری به دلیل حساسیت این کار بالاست. در رابطه با خودناتوان سازی نیز به دلیل اینکه حضور متخصصین در شب ها در کنار پرستاران کم رنگ تر می شود و پرستاران می بایست خود تصمیم گیرنده باشند، این ویژگی بیشتر قابل مشاهده است.

کلمات کلیدی:

Occupational Stress, Behavioral Self-Handicapping, Claimed Self-Handicapping, Nursing, Shift Work Schedule

استرس شغلی، خودناتوان سازی ادعایی، خودناتوان سازی رفتاری، پرستاری، نوبت کاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1263018>

